

بررسی میزان مارکرهای ایمنی ذاتی و ایمنی اکتسابی در سالمندان مبتلا به آلزایمر

هادی زارع^۱، معصومه محمدپور^۲، سارا صیاد فتحی^۳، متینه براتی باقراآباد^۴، رزا اکرمی^۵ دکتر ابراهیم نصیری^۶

۱. دانشجو کارشناسی ارشد ایمنولوژی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۲. دانشجو دکتری تخصصی علوم تشریحی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز

۳. کارشناسی ارشد علوم تشریح، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

۴. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

۵. دکتری تخصصی علوم تشریحی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

مقدمه: بیماری آلزایمر (*Alzheimer's disease*) یک نوع اختلال عملکرد مغزی است که بتدریج توانایی‌های ذهنی بیمار تحلیل می‌رود. بارزترین تظاهر زوال عقل اختلال حافظه است. علائم این بیماری با از دست دادن قدرت حفظ اطلاعات بخصوص حافظه موقت در دوران پیری آغاز شده و به تدریج با از دست دادن قدرت تشخیص زمان، افسردگی، از دست دادن قدرت تکلم، گوشه‌گیری و سرانجام مرگ در اثر ناراحتی‌های تنفسی به پایان می‌رسد. شناسایی ابعاد مختلف این بیماری، میتواند در بهبود برخورد با مبتلایان به آن بسیار حایز اهمیت باشد. بنابراین هدف از این مطالعه بررسی میزان مارکرهای ایمنی ذاتی و ایمنی اکتسابی در سالمندان مبتلا به آلزایمر است.

روش تحقیق: مطالعه مقطعی حاضر، بر روی ۵۰ سالمند ۵۵ سال به بالا مبتلا به آلزایمر انجام گرفت. اطلاعات دموگرافیک از هرکدام تکمیل و برای سنجش مارکرهای ایمنی ذاتی و اکتسابی از هر بیمار ۱۰cc خون دریافت شد. سرم بیماران جدا گشته و تا انجام آزمایش در دمای ۷۰- ذخیره شد. مارکرهای ایمنی ذاتی با سنجش سایتوکاین های *TNFα* و *IFNγ* و ایمنی اکتسابی با سنجش سایتوکاین های *IL4* و *IL17* از طریق تست *Elisa* سنجش شد داده ها پس از جمع آوری از طریق نرم افزار *SPSS13* مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

بحث و یافته ها: در این مطالعه ۲۹ مرد و ۲۱ زن شرکت کرده که میانگین سنی افراد شرکت کننده 66.8 ± 6.5 بود. نتایج حاصل نشان دادند که میزان سایتوکاین های ایمنی ذاتی در بیماران مورد بررسی بطور معناداری بیشتر از سایتوکاین های ایمنی اکتسابی بود ($p < 0.05$). رگرسیون چندگانه نشان دهنده وجود ارتباط مثبت و معنی داری بین مدت زمان ابتلا به آلزایمر و میزان سایتوکاین *TNFα* بود ($p < 0.05$). با این وجود بین میزان سایتوکاین ها و جنسیت افراد مورد مطالعه ارتباط معناداری مشاهده نشد.

نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه، افزایش سطوح سایتوکاین های ایمنی ذاتی نشاندهنده فعالیت سیستم ایمنی در این بیماران می باشد. این امکان وجود دارد که این فعالیت در جهت پیشرفت بیماری باشد. بنابراین جهت رسیدن به نتایج قابل اعتماد، انجام مطالعات تکمیلی در این خصوص پیشنهاد می شود.

واژه‌های کلیدی: آلزایمر، سالمندان، ایمنی ذاتی، ایمنی اکتسابی